

Osvrt

Zavjet šutnje oko **Uljanika**, a milijarde klize

Piše Orjana ANTEŠIĆ

Nakon što je ministar gospodarstva Darko Horvat ustvrdio kako je ovaj proces prikupljanja novih ponuda za strateško partnerstvo u **Uljaniku** jedan od najtransparentnijih dosad, prosječni hrvatski građanin i porezni obveznik ove zemlje može se samo zapitati gdje je ta granica da bi se, prema mjerilima ministara u Plenkovićevoj vladi, nešto priznalo kao netransparentno. Nakon afere s nesudenim izraelskim avionima, po istoj se špranci sada igra i oko pulskog **Uljanika**. Izbjegavanje odgovora, neodređenost, nelogične izjave glavnih aktera, a u pitanju su stotine i stotine milijuna eura državnog novca. I sve to upakirano u celofan »lijepih želja«, tamo da se hrvatsko nebo učini sigurnim, ovdje da se očuvaju radna mjesta u **brodogradnji**.

Što reći na izjave čelnika Uljanik grupe Emila Bulića, koji je u jednoj rečenici uspio spojiti dva dijametralno suprotna stajališta. U jednom trenutku taj bivši TDR-ovac mrtavhladan konstatira kako broj pristiglih ponuda »nije relevantan«, odmah potom kako je to »osjetljiv podatak« koji još ne mogu otkriti javnosti. Zna li uopće Bulić što znače pojmovi relevantno odnosno irelevantno? Kako uopće nešto takvo može biti irelevantno u financijskoj kataklizmi zvanj **Uljanik** grupa koja je dosad hrvatske porezne obveznike koštala dvije i pol milijarde kuna, a nova milijarda upravo je pokucala na vrata resora Zdravka Marića, nakon prekjučerašnjeg raskida ugovora za još dva broda?

Čemu tolika tajnovitost osim ako se nešto ne pokušava zamutiti i skriti? A previše je toga mutnog oko **Uljanika** već godinama. Na temelju čega će se valorizirati ponude i analizirati jesu li kompletne kad kriterija i uvjeta što sve te ponude moraju sadržavati nije bilo? Kada se jednom otkrije koliko ih je i tko su ti ponuđači, zašto bismo vjerovali da su svi oni dostavili ponude u za to predviđenom roku koji je, podsjetimo, bio do petka, 25. siječnja do 20 sati? Možda netko »iskrsne« u međuvremenu, ali onda se postavlja pitanje čemu onda sve ovo glumatanje s, uvjetno rečeno, natjecanjem za iskazivanje interesa za strateško partnerstvo u **Uljaniku**? Na kraju ispada da jedini koji u ovome igra otvorenih karata je vlasnik Brodosplita Tomislav Debeljak, koji je onog trenutka kad je predao ponudu izašao s kratkim priopćenjem. Nevjerojatan je taj stav Puljana, ali i resornog Ministarstva gospodarstva. Kada treba dati odgovore, onda je to privatna kompanija koja podliježe pravilima Burze, ali kada treba dati novac, onda je to problem svih nas u Hrvatskoj.

Ami i dalje nemamo odgovor je li samo nesposobnost **Uljanikovih** menadžera ili nešto drugo razlogom što su isparile milijarde kuna državnog novca. Prošlo je više od pola godine, točnije devet mjeseci od anonimne kaznene prijave protiv bivše Uprave **Uljanika** i svih direktora »3. maja« zbog sumnje da su pozajmicama od 523 milijuna kuna ugrozili financijsku stabilnost i interese ovog riječkog brodogradilišta.

I što se dogodilo? Ništa, osim što je »3. maj« zbog nelikvidnosti po sili zakona završio u predstečajnom postupku. Tražili smo od DORH-a odgovore, i oko ove kaznene prijave i oko izvida koji su u pulskom **Uljaniku** počeli početkom rujna prošle godine. Iz Županijskog državnog odvjetništva u Rijeci jučer smo dobili odgovor u kojem ne kažu ništa, pozivaju se na tajnost postupka, a čekamo da vidimo hoće li identičan odgovor stići i od njihovih pulskih kolega. Tajnost na sve strane oko **Uljanika**, a milijarde klize.